

به نام خدا

گزارش پروژه نهایی ریز پردازنده

طراحی و پیاده سازی Oscilloscope

محمد مهدی خانی

97243027

تیر 99

مقدمه

در این پروژه با استفاده از Keil و با زبان C، در محیط Proteus عملکرد یک Oscilloscope را شبیه سازی کرده ایم. پروژه روی نسخه Keil 5.34 و Proteus 8.10 تست شده است. بدلیل سنگین بودن برنامه، اجرای شبیه سازی در پروتئوس کند است.

اجزاء بکار رفته در پروژه

Sampling Unit

- STM32F401RE
- Keypad
- LCD

Display Unit

- STM32F401RE
- GLCD

روند کار کلی سیستم

بخش نمونه گیری

- در بخش Sampling Unit یک سیگنال آنالوگ به میکروکنترلر مبدا وصل شده است
- میکروکنترلر مبدا سیگنال آنالوگ را به مقادیر دیجیتال تبدیل می کند
- مقادیر دیجیتال با استفاده از ارتباط سریال به میکروکنترلر مقصد فرستاده می شوند

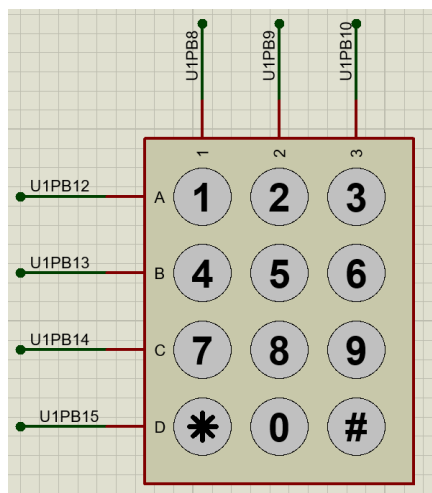
بخش نمایش

- میکروکنترلر مقصد مقادیر ارسالی توسط میکروکنترلر مبدا را دریافت می کند
- میکروکنترلر مقصد بر اساس مقادیر دریافتی و با استفاده از تابع داده شده مقدار مورد نظر را محاسبه میکند و مقادیر محاسبه شده را روی GLCD نمایش میدهد

کارکرد هر کدام از اجزاء سیستم

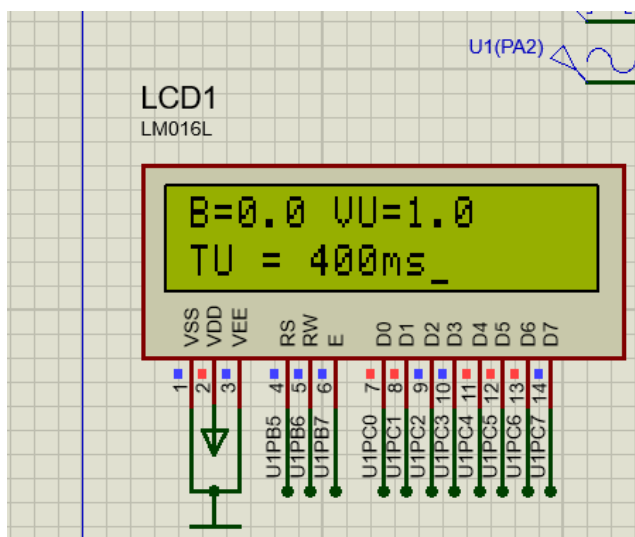
Keypad

برای خواندن مقدار فشرده شده همانطور که در تمرین های 6 و 7 عمل کردیم، در صفحه کلید ستون ها را به عنوان ورودی و سطر ها را به عنوان خروجی های STM32 در نظر میگیریم. سطر ها را یکی یکی و به نوبت فعال میکنیم و با خواندن ستون ها متوجه میشویم که کدام کلید فشرده شده است. تا زمانی که کاربر کلید را نگه داشته است Busy wait می کنیم (Debounce button click) و منتظر می مانیم تا کاربر کلید را رها کند. با استفاده از Keypad مقادیر A و B و Time unit و Voltage unit را کم و زیاد میکنیم.

LCD

مقادیر B و Time unit و Voltage unit را روی LCD نمایش میدهیم. کلاک پورت B را فعال میکنیم، پین های PTB4 و PTB5 و PTB6 را برای کانفیگ کردن این نمایشگر و کنترل رجیستر های LCD استفاده میکنیم. نمایشگر در Mode 8 بیتی کار میکند و پین های پورت C وظیفه انتقال داده به این نمایشگر را دارند. از LCD چیزی نمیخوانیم برای همین RW را همیشه روی W ست میکنیم. با هر لبه ی بالارونده E، مقادیر پین های C در LCD ذخیره میشوند.

ADC

پین های 1 و 2 از پورت A از میکروکنترلر مقصد به عنوان کانال های ورودی برای سیگنال آنالوگ تعریف شده اند. در تابع PortsInit کلاک های پورت A و ADC را فعال میکنیم. Resolution در حالت 12 بیتی ست شده است و برای تبدیل و ارسال 12 بیت یه داده 8 بیتی از شیفت منطقی استفاده شده است. نمونه برداری از سیگنال های آنالوگ توسط TIM5 مدیریت میشود و هر 20 میکروثانیه یکبار انجام میشود (نمونه برداری از 2 کانال).

اینترپت مربوط به TIM5

هر 20 میکرو ثانیه یکبار TIM5 یک INT میدهد و این INT باعث میشود کنترل اجرای برنامه از Main گرفته شود و ISR مربوط به INT مورد نظر فرخوانی شود که در این Interrupt service routine از کانال های 1 و 2 نمونه برداری میشود (128 بایت).

اینترپت مربوط به TIM2

هر 400 میلی ثانیه یکبار TIM2 یک INT میدهد و این INT باعث میشود کنترل اجرای برنامه از Main گرفته شود و ISR مربوط به INT مورد نظر فرخوانی شود که در این Interrupt service routine از نمونه هایی که قبلا از کانال های 1 و 2 نمونه برداری شده بود و در Buffer ذخیره شده بود از طریق ارتباط سریال به میکروکنترلر مقصد ارسال میشوند.

ارتباط سریال

برای ارتباط سریال بین دو میکروکنترلر از USART1 استفاده کرده ایم و کلاک مربوط به پورت A و USART1 فعال شده. کاربری پین های PTA9 و PTA10 را به عنوان فرستنده (Transmitter) و گیرنده (Receiver) ست کرده ایم و دو میکروکنترلر را به صورت ضربدری (Cross) به هم متصل کرده ایم (Transmitter A → Receiver B و برعکس). در هر بار ارسال داده، پکیج ارسالی شامل 8 بیت Data و 1 بیت تحت عنوان Stop

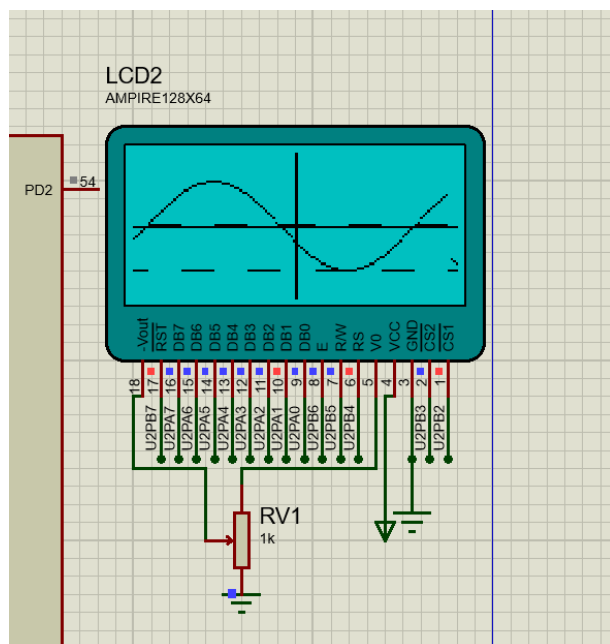
bit و و فاقد Parity bit است. در میکروکنترلر مبدا تابع ارسال سریال و در میکروکنترلر مقصد تابع دریافت سریال پیاده سازی شده اند.

محاسبه مقدار Y از روی X دریافتی

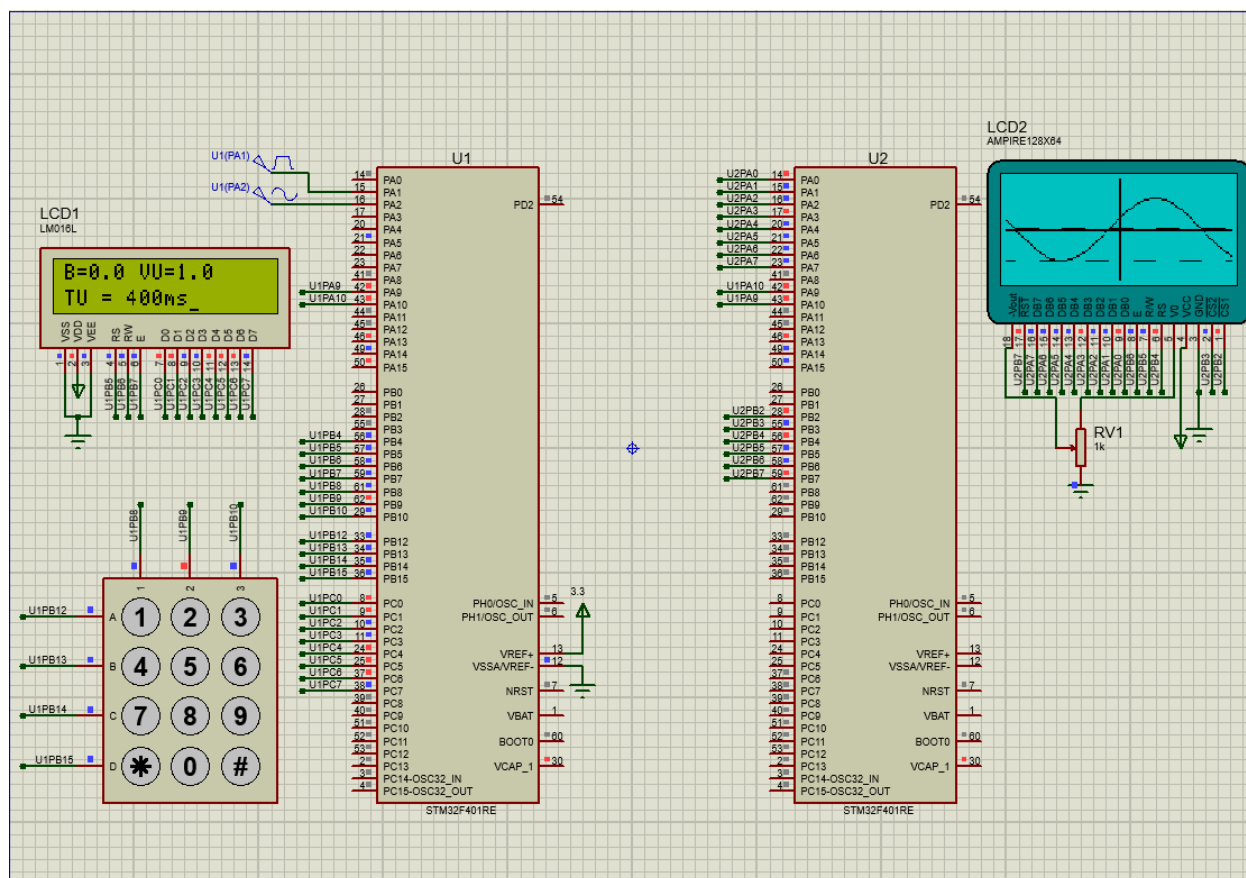
مقادیر دریافتی در میکروکنترلر مقصد مقادیر 8 بیتی هستند و بازه اعداد 0 تا 255 را در بر میگیرند. با توجه به اینکه ارتفاع GLCD بکار رفته 64 پیکسل است (8 لاین و هر لاین 8 پیکسل) این مقادیر را به این بازه Map میکنیم (با استفاده از شیفت). مقادیر بدست آمده را با توجه به مقادیر ست شده برای A و B در معادله $AX + B$ قرار میدهیم.

نمایش مقدار Y روی GLCD

با توجه به اینکه ارتفاع GLCD 64 پیکسل است مقادیر Y اگر بیشتر از 63 باشند روی GLCD نمایش داده نمیشوند (اینگونه فرض میشود که در خارج از GLCD نمایش داده شده اند). اگر مقدار Y در محدوده 0 تا 63 بود برای روشن کردن پیکسل مورد نظر صفحه مناسب (CS1 یا CS2) را با توجه به ترتیب داده های دریافتی انتخاب میکنیم. در هر صفحه 8 لاین وجود دارد و هر لاین 64 ستون دارد و هر ستون از هر لاین خود به 8 پیکسل تقسیم میشود. برای دسترسی به پیکسل مورد نظر و روشن یا خاموش کردن آن باید صفحه مربوط به آن پیکسل، لاین مربوط به آن پیکسل و ستون مربوط به آن پیکسل مشخص شوند، سپس با یک بایت (هر بیت از این بایت متناظر با یک پیکسل از آن 8 پیکسل است) این پیکسل ها را کنترل میکنیم.

تصویر از محیط اجرا

خروجی گرافیکی Proteus

خروجی پروتئوس در صفحه بعد آورده شده است.

